

L'assemblea de Més, celebrada a Palma el passat 26 d'octubre, creà els dos òrgans de govern únic de la coalició.

Més crea els seus òrgans

Fins ara Més era una simple coalició entre el PSM –de Mallorca– i IniciativaVerda –també de la mateixa illa–. Cada partit funcionava autònomament, amb els respectius òrgans de govern. Això sí, mantenien una estreta relació d'ençà que feren una aliança preelectoral per concórrer tant als comicis autonòmics illencs de 2011 com als generals del mateix any. El que ara ha fet l'assemblea conjunta dels dos partits, celebrada a Palma el passat 26 d'octubre i que fou oberta als simpatitzants que hi volguessin participar, és dotar Més d'una realitat orgànica única. Una direcció única elegida per tots els militants d'ambdues formacions, així com per part dels independents presents en el conclave.

Més. L'assemblea constituent elegí Biel Barceló, secretari general del PSM, com a coordinador de Més, i Fina Santiago, líder d'IniciativaVerda, com a portaveu de la coalició. D'altra banda, s'elegiren també els altres membres dels dos òrgans de govern conjunt, que, per una banda és la comissió permanent i per l'altra, la comissió executiva. La primera esdevé el vertader òrgan de gestió del dia a dia i la formen –a més de Barceló i Santiago– nou membres que provenen dels dos

En una assemblea oberta als simpatitzants la coalició Més creà els seus dos òrgans de govern intern.

partits. L'altra la formen catorze persones –a més dels que automàticament en formen part per ser càrrecs institucionals al Consell de Mallorca i Ajuntament de Palma– i és l'òrgan que marcarà la direcció política general de la coalició.

Val a dir que l'existència d'aquests òrgans no implica la dissolució de PSM i d'IniciativaVerda. Ambdós partits continuaran existint. El que s'ha creat és l'aixopluc orgànic que dona resposta lògica a la situació institucional: les dues formacions estan aliades des de 2011 i tenen voluntat de permanència. Es tracta d'una aposta estratègica que totes dues parts volen que sigui de llarg recorregut.

L'assemblea de Més definí el projecte com “un moviment polític de proposta i acció” que és “autònom, d'esquerra, ecologista i sobiranista” i que representa “l'esquerra del país”, la qual defensa

el dret d'autodeterminació per a Balears i aspira a constituir “estructures d'estat” per a les Illes.

Tal com s'ha dit, Més es va forjar inicialment com a coalició preelectoral entre el PSM i IniciativaVerda per concórrer a les eleccions autonòmiques de 2011 per Mallorca. L'origen d'aquest últim partit ve de quan un grup de militants d'EU liderats per Fina Santiago –que era aleshores consellera de Benestar Social entre 2007-2011– va abandonar el partit i en fundaren un de nou, Iniciativa per Mallorca, el 2010, que més tard es va fondre amb Els Verds de Mallorca, el 2011, de manera que així formaren IniciativaVerda, la qual s'allià amb el PSM.

Aquella aliança entre PSM i AlternativaVerda, però, tenia un altre membre: Entesa per Mallorca. Era el partit que s'havia creat a partir de l'escissió patida pel PSM el 2006. Aleshores el PSM va decidir coalitzar-se amb Esquerra Unida per anar als comicis autonòmics de 2007 per Mallorca. El grup crític amb aquella decisió abandonà el partit i creà Entesa. Després que el PSM teledirigís la voladura del Bloc, els d'Entesa decidiren pactar amb el PSM i IniciativaVerda per concórrer als comicis de 2011, en els quals aquesta aliança va obtenir quatre escons, sobre els 33 que es trien per la circumscripció mallorquina. Juntament amb el diputat del PSM de Menorca formen un grup parlamentari de cinc diputats sobre els 59 que té el Parlament balear.

Tot d'una després de les eleccions, Entesa féu les primeres passes per tornar a entrar dins del PSM, cosa que va aconseguir mitjançant un congrés de fusió el passat mes de febrer.

ERC en Més. Després d'uns anys de relacions molt dolentes, ERC i PSM podrien retrobar-se en Més. L'objectiu compartit per les dues formacions és posar fi als enfrontaments i que a les pròximes eleccions autonòmiques de 2015 hi hagi la màxima concentració possible del vot progressista i el nacionalista.

La nova direcció general del partit independentista, a Barcelona, no és com l'anterior, a l'hora de relacionar-se amb els esquerrans i nacionalistes del PSM.

Ara hi ha més sintonia, prou perquè les dues parts entenguin que és millor col·laborar que no enfrontar-se, a les Illes.

Entre 2007 i 2011, però, les relacions van ser pèssimes a Mallorca. L'enfrontament era total. ERC no havia volgut participar inicialment en el Bloc –de 2007– format pel PSM i EU, a més d'Els Verds. Però al final en va formar part. Va ser un miratge. Tot seguit començaren les divergències. Les males relacions esclataren amb tota la intensitat possible quan a les eleccions europees de 2009 ERC aconseguí que el PSM es quedés sense aliats externs per a concórrer al Parlament Europeu. Conseqüentment, el partit liderat per Biel Barceló es quedà sense participar en uns comicis per primer cop des de

1977. Les ganes de tornar la jugada als d'ERC no es dissimulaven gens al PSM. Teledirigint la voladura del Bloc, a través de Santiago i el seu grup, els del PSM volien expressament deixar ERC igual que EU: sols davant les futures urnes autonòmiques. Estaven convençuts que ni l'un ni l'altre aconseguirien representació, i que, així, ells quedarien com l'única alternativa al bipartidisme de PP i PSOE. Així ho feren i a les eleccions autonòmiques tant els comunistes –9.642 vots, un 2,9%– com els republicans – 5.325, un 1,6%– efectivament es quedaren sense escons. Mentre que la coalició liderada pel PSM assolía 26.181 sufragis, un 11%.

Malgrat el passat més recent, l'últim any les relacions entre ERC i PSM han millorat. Significativament, el president dels independentistes a Mallorca, Joan Lladó, anà com a convidat estel·lar a l'assemblea constituent de Més, on fou rebut amb força aplaudiments.

Això no vol dir, però, que tot estigui dat i beneït. De fet no es pot descartar que apareguin problemes, no tant per a encaixar ERC dins de Més –que d'entrada això no hauria de suposar cap entrebanc– com per raó del repartiment de futures responsabilitats electorals. A reserva del que passi en el futur, però, a hores d'ara la voluntat de les dues parts és que s'acabi l'enfrontament que han protagonitzat els darrers anys i iniciar un seriós procés de col·laboració i, així, sumar esforços per evitar una nova majoria absoluta del PP el 2015.

Miquel Payeras

El retorn de Mateu Morro

Va ser la sorpresa de l'assemblea constituent de Més. Mateu Morro, ex-secretari general del PSM, càrrec que ocupà durant prop de vint anys, ha retornat a la primera línia després d'abandonar el 2004 la direcció del partit i l'activitat política. Es va presentar, a través de l'elecció oberta per part dels presents a l'assemblea, a l'executiva de Més i aconseguí ser-ne el segon membre més votat. Així, el veterà polític nacionalista tornava sorprenentment a la cosa pública després de quasi una dècada de retirada. Morro, nascut a Santa Maria del Camí (Mallorca) el 1956, és llicenciat en història i en va ser professor en un col·legi fins que abandonà la professió per dedicar-se exclusivament a la política. El 1985 va

ser elegit secretari general del partit nacionalista, càrrec que ocupà durant els vint anys següents i que compaginà amb el de batlle del seu poble natal entre 1990 i 2001 i també conseller d'Agricultura del Govern balear entre 2000 i 2003. El 2004, amb l'esclat d'una forta crisi interna en el PSM –que de fet s'allargà fins al 2010–, decidí deixar l'activitat política. Posteriorment va treballar al sindicat Unió de Pagesos de Mallorca. En dates recents va deixar de fer aquesta feina. Políticament havia passat desapercebut els últims nou anys. Ara recupera un cert protagonisme en ser elegit com a membre de la primera executiva del nou subjecte polític illenc, la coalició Més.